

υποδοχή τοῦ ἐν λόγῳ πρωτολείου ἐνεθάρρυνεν ἀρκούντως τὴν ἀρτιφανῆ ποιήτριαν ὥστε ἀπεφάσισε νὰ γράψῃ ἐκτενέστερον ἔργον ὅπερ καὶ μετ' ὀλίγον ἐδημοσίευσεν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁδοιπόροι Ἀνατολικοὶ ἢ περιήγησις τριῶν Κυριῶν» σκοποῦσα διὰ τοῦ ἔργου τούτου νὰ καταδείξῃ ὅτι Κυρίαι δύνανται νὰ περιηγῶνται ἀσφαλῶς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κόσμου.

Τὸν χειμῶνα τοῦ 1870—71 ἀμφότεραι αἱ ἀδελφαὶ διήλθον ἐν Ἰταλίᾳ· συνεπεία ὅμως βαρείας ἀσθενείας ὑφ' ἧς προσεβλήθησαν ἐκεῖ, δὲν ἠδυνήθησαν ἐπὶ τινα ἔτη νὰ ἐπιχειρίσωσιν ἐτέραν ἐκτεταμένην περιοδίαν. Τὸ 1876 ἡ δεσποινὶς Ἀγνὴ ἐδημοσίευσεν τὸ πρῶτον αὐτῆς μυθιστόρημα «Effie Maxwell». κατὰ δὲ τὸ 1879 τὸ Glennarvis ἀμφότερα διηγήματα περὶ τοῦ συγχρόνου βίου. Τὸ τρίτον αὐτῆς ἔργον «The Brides of Ardmoor» εἶναι ἱστορικόν, σκοπὸν ἔχον νὰ καταδείξῃ τὴν κατάστασιν τῆς Ἰρλανδίας κατὰ τὸν Β' αἰῶνα, ἰδίως δὲ νὰ καταδείξῃ πῶς ἡ ἐγχώριος Χριστιανικὴ Ἐκκλησία ἀπερροφήθη βαθμηδὸν ὑπὸ τῆς Παπικῆς Ἐκκλησίας.

Καθ' ἣν ἐποχὴν ἐπεξεργάζετο τὸ σύγγραμμα τοῦτο συνέπισε ν' ἀναγνώσῃ λόγον τινὰ ἐκφωνηθέντα ὑπὸ τῆς διακεκριμένης ἀρχαιοδίφου Ἀθίδος κ. Σοφίας Σχλεῖμαν, ἐν τινὶ ἡμεγύρει ἐν Λονδίνῳ αἵφνης τῇ ἐπέρχεται ἡ ἰδέα ὅτι ἡδύνατο νὰ ἐκμάθῃ τὴν Ἑλληνικὴν ὥστε νὰ ἀναγινώσκῃ τὸ Εὐ-

αγγέλιον ἐν τῷ πρωτοτύπῳ. Τὴν ἰδέαν ταύτην ἀσμένως καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ἡσπάσατο, καὶ ἀμέσως ἀμφότεραι ἐπεδόθησαν εἰς τὸ ἔργον μετὰ τοσούτου ζήλου ὥστε μετὰ παρέλευσιν ἐνὸς ἔτους κατάρθωσαν ν' ἀναγνώσωσι τὴν τε Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσειαν.

Τὴν ὁρθὴν προφορὰν καὶ ἀπαγγελίαν τῆς Ἑλληνικῆς ἐξ ὑπαρχῆς διδαχθεῖσαι, εὐκόλως ἠδυνήθησαν κατόπιν νὰ ἐκμάθωσι τὴν νεοελληνικὴν, καὶ νὰ συνδιαλέγωνται μετ' ἀλλήλων ἐπὶ δύο ὅλα ἔτη, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν ὁποίων ἐπεσκέψαντο τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὰ 1883.

Τὰ πάντα ἐξετάσασαι λεπτομερῶς, καὶ μετ' ἰδιαίτερου ἐνδιαφέροντος ἐπανεκάμψαν εἰς Λονδίνον καὶ ἐκεῖ πλήρης ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀγνῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα στοργῆς καὶ ἀγάπης συνέγραψεν ἡ φιλέλλην Ἀγνὴ καὶ ἐξέδοτο ἀγγλιστὶ τὸ περισπούδαστον καὶ ἀξιόλογον σύγγραμμα περὶ οὗ ἔφθηνεν εἰπόντες ἐν τῷ προλόγῳ ἡμῶν.

Τοσαύτην ἀγάπην καὶ στοργὴν ἐνθερμον ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἡμῶν ἡσθάνθη ὥστε καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιστολικῷ αὐτῆς χάριτος ἔθετο ὡς ἐμβλημα κλάδους δάφνης καὶ μυρσίνης καὶ ἐπιταίνιας προσδενούσης αὐτοὺς ἐλληνιστὶ τὴν ὠραίαν καὶ πλήρη μυστηρίου φράσιν «ὅσα ἀγνὰ» ἐφ' ἧ, ἐλάχιστον φόρον ἀποτίοντες ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης ἐφιλοτεχνήσαμεν τὸ ἐν τῷ

ΑΓΝΗ ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΜΙΘ